

по-особени качества у практикуващите го - определено пренебрежение към живота като висша ценност, готовност за груби и дори жестоки прояви, някои от които отвеждат и към садистично удовлетворяване на патологизирани индивиди. Оттук вероятно е и ориентацията (както от господстващите, така и от самите роми) към упражняване на социално-непрестижната професия на биячи и палачи и съответните репресивни (полицейски и военни) учреждения.

Втората основна сфера на трудово-професионалната реализация на ромите в Индия засяга участието им в художествено-развлекателния живот на индийското общество, - и то без оглед на неговото деление на висши и нисши съсловия и касти. Ромът е бил задължен да бъде "вечен" и професионално ангажиран певец и танцьор, музикант и артист. С течение на вековете тази му трудово-професионална изява и реализация се превръща в своеобразна негова "съдба" и "втора природа". Ромът става, така да се каже, певец и танцьор, музикант и артист по рождение и по душа. Такъв той и остава по същество и досега, - в края на второто и началото на третото хилядолетие от н. е.

Аз се спрях отново на трудово-професионалната реализация на ромите в Индия напълно съзнателно. Постъпих така, защото тази реализация е създала сред тях един особен начин на живот, който може да се практикува както при чергаруване, така и при уседналост. Така например, прибирането на труповете на умрели или убити живи същества (особено хора) съвсем лесно се практикува и при дълги (и дори безкрайни) преходи на даден род или племе на ромите. Изпълнението на песни, танци и музикални творби гарантира относително по-голяма доходност, когато се упражнява на различни места - от село на село, от град в град, отколкото на едно и също място. А това означава, че скитничеството, чергаруването е било формирано и утвърдено като традиция у ромите още по време на тяхното пребиваване в Индия.

По този повод следва да се отбележи още един щрих в трудово-професионалния портрет на древния ром. Скитничеството, чергаруването се реализира в две основни форми, които обаче притежават доста различна същностно-съдържателна определеност. Едната форма е единична или